

Tro og tro

Forfatter: Dag Arneson<dag@nettmenigheten.no>

Tanker om begrepet tro sett fra Bibelens og fra vanlig menneskelig synsvinkel.

Verdens største under.

Etter min mening og ærfaring er tro verdens største under. Under definerer jeg da som noe som ligger utenfor denne verdens lover og begrensninger, men likevel skjer på grunn av inngipen fra overjordiske krefter. Vi vet at den verden vi lever i har sine lover og begrensninger på alle områder og selv om forskning og nye oppdagelser viser nye veier å gå viser det og at den materielle verden har grenser som det ikke er mulig å overskride.

Om vi vil definere ordet tro ut fra et rent menneskelig synspunkt vil nok synonymene bli ord som mene, anta, holde for sant. Det viser at tro ikke er det samme som viten, men betegner noe vi er ganske sikre på uten å være helt overbeviste om riktigheten. Det er ikke blitt beviste for oss, men vi går likevel ut fra at det er riktig ut fra omstendighetene omkring saken, Den bygger på tidligere erfaringer og det vårt tankemønster viser oss. Menneskelig tro blir derfor en type personlig sansynlighetsberegning. Ut fra dette bilde kan menneskelig tro være svak eller sterk, den kan variere i styrke. Menneskelig tro kan derfor bygges opp over tid ved ytre påvirkning som nyere forskning, omstendigheter som skifter og andre variasjoner i miljø vi lever i og den kan svekkes ut fra samme kriterier.

Bibelen derimot har en annen definisjon av tro, den sier at tro er full visshet om det som håpes, overbevisning om det som ikke sees og at ved tro skjønner vi at verden ble til ved Guds ord. At det som sees ikke ble til av det synlige.. Hebreerbrevet 11, 1 - 2. Tro beskrives her sto full visshet uavhengig av ytre faktorer, dette viser tydelig at bibelsk tro og menneskelig tro er to helt forskjellige ting. Den norske bibelen forteller et sted at Paulus sier at han vet på hvem han tror og dette paradokset beskriver noe av vanskeligheten i det å beskrive tro for ikke troende. En predikant beskrev en gang "tro" som noe alle mennesker hadde, som eksempel brukte han det å sette seg på en stol. Da snur vi ryggen til stolen og setter oss uten å se at den fremdeles står der. Dersom noen da drar stolen bort havner vi på gulvet og dette har da blitt gjort mange ganger som en spøk. Den som har blitt utsatt for dette ser seg godt tilbake neste gang han setter seg. Dette gjør han fordi ny erfaring har råkket ved hans tro. Det er nok rett at alle har en form for tro, men dette er ikke den tro Bibelen beskriver, det er den menneskelige tro som beskrives her. For en bibelleser burde det som kalles troskapitelet i Hebreerbrevet, kapittel 11, kunne vise klart at bibelsk tro ikke er avhengig av omstendigheter slik den menneskelige er det. Det burde og være nok å lese beskrivelsen av Abrahams tro i Romerbrevet 4, 18 - 21 der det klart går fram at Abraham hadde full visshet om at løftet skulle oppfylles. Denne hadde han enda omstendighetene viste ham at om oppfyllelse nok kunne se noe vanskelig ut den gang løftet ble gitt hadde de 25 år som etterpå hadde passert gjort det totalt umulig. Abrahams tro var ikke bygget opp ved forbedringer over en tid, den var gitt ham på tross av forværringen i løpet av 25 år. Den var heller ikke et resultat av bekjennelser og troskap til løftet fra hans og Saras side, det forteller Bibelen klart i beskrivelsen av deres liv. Troen ble ikke gitt som belønning for trofasthet,

Ordet tro ser ut til å ha noe variert innhold, Bibelens definisjon er noe anderledes enn det vi finner på kryssord.

men som en nåde. Det er lett for oss mennesker å føle oss fattige når "storpredikantene" oppfordrer oss til å få oss en større og sterkere tro, vi føler da at vi skulle vært så mye bedre kristne. Det vi glemmer da er at slik følte også disipene seg en gang og ba Jesus om å øke deres tro. Jesus brukte da den minste størrelse de kjente til og sa at dersom de hadde tro på størrelse av et sennepskorn kunne de utføre et mirakel. Spørsmålet er ikke om stor eller liten tro, spørsmålet er om en har tro eller ikke!

Bibelen tiltaler et sted de troende med: "...dere som ved Guds makt holdes oppe ved troen..." Dette forteller oss at troen er en makt i Guds hender og ikke i våre, jeg kan forsøke å beskrive det slik: "Tro er en kraft som holder meg oppe selv om jeg selv slipper taket." Vi tenker ofte at tro er et verb, at det er noe vi gjør, det forkynnes også ofte slik. Men dette er ikke Bibelens budskap. Skriften sier det slik i Efeserbrevet: "Av nåde er dere frelst, ved tro, og det er ikke av dere selv, det er Guds gave..." Ser vi bare på dette ene verset ser vi klart at frelse er ikke noe vi har fått til eller oppnådd ved å tro, men det er Herren selv som ved troen som har gjort noe med oss. Gud er subjektet i setningen, det er Han som er den som handler, og troen er redskapet som ble benyttet. Jekken løftet bilen...bil er objektet - den det skjedde noe med og jekken er redskapet som ble brukt. Noen benyttet dette redskapet fordi bilen kunne ikke løfte seg selv, den kunne heller ikke bruke jekken. Jekken alene kunne ikke løfte bilen, først når en kyndig person brukte jekken var det mulig. Derfor betyr det at vi i dag er troende at Herren selv har rørt ved våre sinn en gang og brukt troen som redskap til å gi oss evig liv. Og det betyr og at han fremdeles er tilstede og ved troen holder oss oppe. Spørsmålet blir derfor om det kan finnes større under i et menneskes liv enn det at Gud selv har rørt ved det, vandrer sammen med det og selv loser det på vei mot evigheten.

Når Bibelen sier at troen er en gave, slik efeserbrevet 4 fortalte, må troen være et substantiv og ikke et verb. Du kan ikke gi eller motta det å sykle, men du kan gi eller motta en sykkel og da først har mottaker muligheter til å sykle. Det er også slik at selv om du har en sykkel betyr dette ikke at du sykler hele tiden, du kan benytte den eller ikke, den er likevel din. Det er heller ikke for meg slik at jeg hele tiden går rundt å tror så inderlig og høylydt, men selv om sykkelstellet står i garasjen er den likevel min. Jesus sier en gang til sine disipler da de trodde deres båt skulle gå ned: "Hvor er deres tro?" I garasjen? Jeg kan ikke se at Bibelen noe sted krever at mennesker skal tro, men jeg ser mange steder at den oppfordrer oss til å bruke den tro vi har fått. Jesus sier ikke til noen - prøv å tro, han sier deg skje som du tror! Personlig tror jeg det står mye tro i garasjene bortover samtidig som jeg tror at mye av det som omtales som tro rett og slett er ren menneskelig tro og avhengig av omstendigheter.

Når jeg mener at det å være en troende betyr at vi har opplevd et under er dette fordi det ikke er noe i denne verden som skulle tilsi at Gud skulle la sin sønn dø for mine synder og at jeg derfor har motatt evig liv. Mange av de under Bibelen forteller om har motstykker i denne verden, heelere som helbreder syke ved håndspåleggelse og vi har illusjonister som utfører det som ser ut som mirakler. Men det at jeg er tversikker på at min synd ble sonet før jeg gjorde den og at selv om jeg blir eldre dag for dag likevel er sikker på at jeg har evigheten foran meg, har ingen ting i denne verden å bygge på. Når dette likevel har vært grunnvollen og hovedinnholdet i mitt liv de siste 38 år er det bare på grunn av overnaturlig kraft, det er ikke noe jeg har holdt fast på, men det er noe som har holdt fast på meg.

Ordet tro ser ut til å ha noe variert innhold, Bibelens definisjon er noe anderledes enn det vi finner på kryssord.

Nå lever vi jo i en verden der det vrirler av religioner, små og store, og selv innenfor det som kalles kristenheten er det et utall av retninger derfor er det kanskje rart at jeg kan være så sikker på at jeg er på rett sted. Hva er det som gjør meg så sikker i min sak? Vi ser i hebreerbrevet at tro er full visshet derfor gir troen denne overnaturlige sikkerheten på tross av alle de andre muligheter som finnes. Tro er ikke medlemskap i et religiøst system, det er heller ikke anta, mene eller holde for sant, tro er forbindelse mellom Gud og mennesker uavhengig av kultur og oppdragelse. For meg har det vært både underlig og svært trosstyrkende å oppleve møter med andre troende med helt forskjellig bakgrunn enn det jeg har og opplevd fellesskapet med dem. Paulus skriver om "vår felles tro, deres og min" og Bibelen bruker i mange forskjellige sammenhenger tro i entall bestemt form. Paulus skriver t. eks. om å komme til troen og sier et sted at det er en tro, en dåp, en Gud og alles Fader. derfor er Bibelens tro annerledes enn all annen tro. Bibelens tro er Troen!

I dette virrvar av kristne retninger som kommer og går ville det være rene lotteriet fra Guds side å sette mennesker som mellommenn mellom seg selv og den menneskehet Han elsker og har gitt sin Sønn i døden for. Derfor sier Bibelen at det er en Gud og en mellommann mellom Gud og mennesker, Jesus Kristus.

Jesus sa og da han gikk her nede at han var veien til Faderen og "... ingen kommer til Faderen uten ved meg!" Derfor sier og Skriften at den vei er smal og den port er trang som fører til Livet, Jesus bekjenner jo at han er veien, sannheten og livet og at han er døren til fårene. Han er det eneste punkt der mennesker får kontakt med Gud som Fader, Han er den eneste kommunikasjonslinje mellom Gud og mennesker der frelse og syndenes forlatelse gis. Gud kommuniserer gjennom skaperverket sin allmakt og gjennom Kristus sin kjærlighet.

Selv om Skriften sier at tro er full visshet opplever en at selv troende mennesker anklager en for å mangle ydmykhet når en sier at en vet sannheten om bibelske ting. En møtes med bibelstedet at vi ser stykkevis og taler profetisk stykkevis - ingen er fullkomne -. Det er selvsagt rett at ingen har alt og at ingen ser eller vet alt, men det vi ser, det ser vi og det vi vet, det vet vi. Det stykket Ånden har åpenbart for den enkelte er sannhet. La oss til eksempel ta en som skal ta drosjelappen i Holmestrand, han må sette seg inn i dette området og kunne svare for hvor steder og gater ligger i det området. Det er ikke slik at han må kunne alle gatene i London for å få drosjeløyve i Holmestrandsdistriktet. Han har et stykke og sjåfører i London har et annet stykke. Spør en passasjer ham om han vet hvor Fløyveien er svarer han ikke med at han desverre ikke vet hvor han skal kjøre for å komme til Downing street. Det vi vet det vet vi og vi står til ansvar for det mål av tro vi har mottatt og ikke noe annet. (Rom. 12,3)

Det var vel Einstein som konkluderte sin forskning med den berømte uttalelse: "Alt er relativt!" Han mente med dette at alt var avhengig av omstendigheter som kunne skifte fra tid til tid. Dette er sant for det meste og selvsagt også sant for den menneskelige tro og for det meste i den skapte verden. Men det er ikke sant for den som skapte verden, for Hans ord eller Hans natur. Bibelen kalle verden et rike som rystes og da forandrer mye seg, men den forteller og om et rike som ikke kan rystes og det er i det riket troen finnes. Da Jesus sto for Pilatus og sa at han var kommet for å vitne for sannheten trakk Pilatus på skuldrene og svarte: "Hva er sannhet." Han sa ikke dette for å få vite hva sannheten var, det var ikke et spørsmål, han sa dette fordi den filosofiske retning han tillhørte lærte at ingen absolutte sannheter fantes, alt var relativt og under forandring.

For oss som har levd i Norge i snart 70 år har nesten alt forandret seg, jeg gikk bak hesten på jordet og jeg så snøbrøyting på veiene med hest og treplog. Norge har gått fra å være et av de fattigste land nord for ekvator til å bli det rikeste, vi har sett en kolossal utvikling innen media og transport slik at den store verden nå er like utenfor stuedøra vår. Dette har også fått innpass i kristendommens grunnvoll, i forståelsen av Guds Ord og oppfattelsen av hva som er rett og galt.

Ordet tro ser ut til å ha noe variert innhold, Bibelens definisjon er noe anderledes enn det vi ~~ser~~ på kryssord.

Vi glemmer at Gud står utenfor denne verdens relativitet, at hans rike er et rike som ikke rystes og at Hans sannheter er evige og uforanderlige. Det som var synd for 1000 år siden er synd også i dag og det som ikke er synd i dag var det heller ikke for 1000 år siden, Gud er en evig Gud og mennesket er en evighetsskapning. Det som vi mennesker i dag lever i kalles Tiden og Tiden er bare en ørliten dråpe i evigheten, tror vi at Tiden skulle kunne forandre evighetens mål, mening og hensikt?

Når Bibelen sier at bibelsk tro er det samme som viten, altså at det å tro noe betyr at vi vet sannheten forsøker nok den tid vi lever i å flate ut dette ordet også. Vi har jo det som kalles vitenskap og skulle da anta at vitenskapsmenn og kvinner skulle fortelle oss hva de vet - altså hva som var sannheter de hadde kommet fram til etter seriøs forskning. Dette er slett ikke tilfelle, mye av det de fremstiller som viten er teorier farget av deres egne ønsker og bygger på tolkninger av fakta og ikke fakta alene. Som eksempler kan vi ta utviklingsteorien der det er alle mulige slags syn som fremstilles som viten og den ene teorien slår den andre ihjel. Det samme er tilfelle med vitenskapsfolkets viten om global oppvarming og havets stigning de neste 100 år. Her varierer "viten" fra 6 meter og ned til 30 cm. Den informasjon "vitenskapen" gir oss varierer utrolig ut fra hvilke kilde den kommer fra og dette lærer oss snart ikke å stole på noe av det. Dette kunne og vært tilfelle med troen dersom den og hadde flere kilder, men det har den ikke. Den bibelske tro har bare en eneste kilde og kan derfor aldri gi motsatt informasjon om sannheten. Hebreerbrevet 12, 2 forteller at det er Jesus selv som er troens opphavsmann og fullender, det er altså bare en kilde tro kan komme fra!

Ordet tro ser ut til å ha noe variert innhold, Bibelens definisjon er noe anderledes enn det vi finner på kryssord.